

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

لیکوال او شناند: نظر محمد مطمئن

۱۳ می ۲۰۲۰

د بندیانو د تبادلې او خلاصون پېچلې قضیه

په دوی کې د بهرنیانو له غونډې "۱۷ جنوري ۲۰۲۰" یوه ورځ وروسته، لور پوري بهرني ډیپلومات راته وویل: "جان باس له ډاکټر غني سره ښې اړیکې نه درلودلې، د امریکا نوی سفیر چې راځي، دا هم ډیره زیاته تجربه لري، په ترکیه او نورو هیوادونو کې د امریکا سفیر پاتې شوي، کیدای شي له ډاکټر غني سره خپلې اړیکې ورغوي، او دا هم ممکن ده چې د امنیت شورا له مشر ډاکټر محب سره وویني، که دا کار یې وکړ، نو بیا کیدای شي چې ډاکټر غني په واک کې پاتې شي". همداسې وشول.

په دوحه کې د متحده ایالاتو – امریکا د تړون د لاسلیک مراسم چې لا نه و پیل شوي، یوه مهم بهرني راته وویل: "آیا طالبان به ومني چې ټول ۵ زره بندیان یې خوشي نه شي او بین الافغاني خبرې پیل کړي، ځکه د مارچ تر ۱۰مې د دومره زیاتو بندیانو خوشي کول به ستونزمن وي".

د مارچ پر ۲مه، د یوې مشهورې نړېوالې ادارې مشر په دوحه کې راته وویل: "د طالبانو او حکومت ترمنځ د بندیانو د تبادلې بهیر به پېچلی وي، که طالبان ومني مور یې په دې برخه کې منځگرتوب وکړو".
ښکاري چې د بندیانو په ځنډ خلاصون د امریکا-افغان حکومت د مخکیني پلان له مخې دی.
ډیری افغان سیاستوال له امریکا غواړي چې د ۵ زره طالب بندیانو تر بشپړ ور خلاصیدو مخکې بین الافغاني خبرې پیل شي.

د افغان حکومت د ملي امنیت شورا وايي چې د طالب بندیانو د خلاصون واک له مور سره دی. د انس حقاني د تبادلې پر مهال امریکایانو انتهایي هڅه وکړه چې وښيي چې د حقاني، حاجي مالي خان او حافظ عبدالرشید د خلاصون واک له افغان حکومت سره دی، مگر امریکا بالاخره له طالبانو سره مخامخ د تبادلې معامله وکړه.

افغان حکومت د ۵۰۰۰ بندیانو د بشپړ خلاصون لپاره اوریند غواړي، طالبانو دوه کاله وړاندې د کوچني اختر درې ورځې رسمي اوربند اعلان کړ، تیر کال یې هم د اخترونو په ورځو کې درې ورځې نا اعلان شوی اوربند وکړ، همدا یوه حل لاره کیدای شي، چې د کوچني اختر درې ورځې اعلان شوي یا نا اعلان شوي اوربند باندې د ښکېلو لورو ترمنځ توافق؛ او دواړو لورو رینگه تر سره شي، او یا داچې د یوې اونۍ لپاره د جگړې کېدو باندې دواړه لوري موافقه وکړي، لکه د امریکا-طالبانو ترمنځ چې وشو، تر څو ۵۰۰۰ طالب بندیان او ۱۰۰۰ دولتي بندیان په بشپړ ډول خلاص او بین الافغاني مذاکرات پیل شي.

که امریکایان د بین الافغانی مذاکراتو په مقدماتي پروانو کې له منځه ایستل کيږي، هم ستونزه ده، که نه ایستل کيږي، هم فریب او چل کوي، مثلاً، بالفرض، که افغان حکومت غوښتلي وای چې د امریکا له خوښي پرته د انس حقاني تبادلې د دوی له لسو امنیتي ځواکونو سره وشي، آیا امریکایانو به منلي وای؟ دا تبادلې شوني وه؟

بالفرض، که افغان حکومت د خپلو ۱۰۰۰ بندیانو د تبادلې لپاره د طالبانو د ۵۰۰۰ بندیانو خوشي کېدل، پرته د امریکا له خوشي منلي وای، آیا امریکایانو به دې کار ته اجازه ورکړي وای؟

اوس چې امریکایانو دا معامله له طالبانو سره منلي، مگر بیا وایې چې د حکومت لخوا ستونزې دي، دلته د امریکا چل او فریب دی، که داسې وای، ولي بیا له طالبانو سره ژمنه کوله.

بله مهمه مسئله داده چې د بندیانو لگښتونه څوک ورکوي؟ د باگرام زندان کنټرول او نظارت له چا سره دی؟

حزب اسلامي له افغان دولت سره د سولې تړون وکړ، او د پخواني پرچم ډلې حنیف اتمر رول پکې جوت و، که امریکا لا هم فکر کوي چې طالبان به د پخواني خلقی ډلې د غړي معصوم ستانکزي په مشرې په حکومت کې مدغم او یا حکومت ورگډ شي، دا لاره ډیره اوږده او بی پایلي ښکاري.

بل خوا بیا د "شورای عالی مصالحه" تر نوم جوړښت په کار اچول شوی، چې د مذاکراتي پلاوي واکونه ننگوي، او که مشرې یې ډاکټر عبدالله کوي، ممکن څو ورځې وروسته هغه خپله د نیم حکومت له ادرسه را څرگند، او ځیني سیاسي گوندونه به د مصالحې د عالی شورا لپاره د هغه مشرتوب ونه مني.

او که چیرته ډاکټر عبدالله ته ۵۰ سلنه وزارتونه، ولایتونه، او ۵۰ سلنه د حکومت مالي امکانات په لاس ورشي، بیا به دا هم یوه ننگونه وي چې ډاکټر عبدالله به دغه امتیازات د سولې لپاره قرباني کړي یانه؟

د ډاکټر غني او ډاکټر عبدالله ترمنځ لا هم بی باوري پر ځای ده، ډاکټر غني چې ژمنه یې کړي وه چې د سولې بهیر مشرې به ډاکټر عبدالله کوي، اوس ویره ورسره پیدا شوي، که گډ حکومت جوړ، او پر ډاکټر عبدالله فشار راوړي، نو کیدای شي هغه له طالبانو سره جوړجاړي ته ترجیح ورکړي، له همدې امله نوی وړاندیز داسې دی چې د مصالحې د عالی شورا پریکړو کې به ۵۰ سلنه خوښه د ډاکټر غني هم په نظر کې نیول کيږي، او همدارنگه د هیواد د ملي گټو اړوند موضوعاتو کې.

د ډاکټر غني د حکومت لخوا بېلابېل چینلونه د طالبانو سره اړیکه او یا هم د اړیکو جوړولو هڅه کي دي.

معصوم ستانکزي په شخصي ډول بالواسطه له جگپوړي طالب مشرانو سره اړیکه کي دي، مگر د قطر سیاسي دفتر سره دا مهال په مخامخ اړیکو جوړولو کې پاتې راغلی.

عبدالسلام رحيمي هم په شخصي توگه له ځینو مهمو طالب مشرانو سره اړیکه کي دي، خو د طالبانو له اصلي سیاسي ادرس څخه هر وخت د هغه شتون په مذاکراتو کې رد شوی.

د ملي امنیت شورا چې د بندیانو د خلاصون واکونه لري، هڅي کوي چې له همدې قضیې په استفاده له طالبانو سره مخامخ اړیکي جوړي کړلای شي، خو په شخصي او پټه توگه تر دې مهال اړیکي نه لري، او غواړي چې د طالبانو له اصلي ادرس سیاسي دفتر سره اړیکي ولري.

د ډاکټر عبدالله په مشرې هم له یوه او مشخص ادرس څخه له طالبانو سره اړیکي نیول کيږي، او تر ډیره په دې برخه کې فضل احمد معنوي فعال دی.

یونس قانوني، عطاء نور او دوستم په جلا جلا توگه له طالبانو سره په اړیکو کې دي.

د انجنیر حکمتیار، استاد محقق، استاد خلیلي او حنیف اتمر استازي له طالبانو سره لېدني او اړیکي لري، همدارنگه د استاد سیاف او حامد کرزي لخوا هم له طالبانو سره د اړیکو چپلونه شتون لري. او مهمه داده چې حکمتیار او سیاف به کله هم پر یوه لاره مزل ونه شي کولای.

امریکایانو تمه درلودله چې له طالبانو سره له تړون وروسته په ۱۰۰ ورځو کې بین الافغاني مذاکرات نتیجه ورکړي، مگر دادی ۷۳ ورځې تیرې شوي، خو لا هم بین الافغاني خبرې نه دي پېل شوي، دا لویه ستونزه ده. د بین الافغاني خبرو د پېل لپاره دوه لارې شته، لومړۍ یې ډیره لنډه او اسانه ده. که چیرته په بشپړ ډول ۵۰۰۰ طالب بندیان خلاص شي، نو سمدستي مذاکرات پېل کیږي.

۱ - چې د معصوم ستانکزي په مشري پلاوي کې لږ بدلون راشي، او د افغان جهتونو + افغان حکومت لخوا گډ پلاوی اعلان شي، نه داچې بیا هم د افغان حکومت پلاوی ونومول شي، کوم چې خلیلزاد یې هم افغان حکومت ته د مشرۍ ژمنه ورکړي.

۲ - که چیرته د بندیانو خلاصون کې ځنډ راځي، بیا نو یو صادق درېیم گړي ته اړتیا ده، امریکا په دې برخه کې رښتوني نه ده.

د بین الافغاني مذاکراتو د پېل د هڅو لپاره منځگړي باید لاندي صفتونه ولري.

الف: چې هدف یې یوازي د بین الافغاني مذاکراتو پېل وي. او د لوریو لخوا پر نظام توافق وي.

ب: چې افغان حکومت، طالبانو، افغان سیاسي جهتونو ته د منلو وړ وي، د گاونډیو هیواد او سیمې اندیښني ورته معلومي وي، له نړیوالو سره هم په ژبه پوه شي.

ج: چې د مذهب، سیمې، ژبې او قوم تعصب ونه لري.

که چیرته بین الافغاني مذاکرات پېل شي، داچې افغانان په خپلو خبرو د دریدو مخېنه لري، نو زیاته بې باوري به نه وي، بل داچې وار له مخه جهتونه او طالبان له یو بل سره اړیکه کې دي.